

И зми мѧ ѿ врагѣ моихъ вѣже, и ѿ востающихъ на мѧ избави мѧ.

Въ свѣтѣ вечера, гласъ ѿ:

Гдѣ воцрѣсѧ въ лѣпотѣ ѡблечесѧ.

Стѣхъ: **Г**дѣ воцрѣсѧ въ силѣ, и препоясасѧ.

Стѣхъ: **И** во оутверди вселеннѣю, ѿже не подейжитсѧ.

Стѣхъ: **Д**омъ твоѣмъ подобаетъ стѣна гдѣи въ долготѣ днѣи.

И по прокѣиенѣи глаголетъ:

Г подобенъ гдѣи, въ вечерѣ сѣи безъ грѣхѧ сохранитисѧ намъ, блгословенъ еси гдѣи, вѣже оцѣ нашихъ, и хвально и прославлено имя твоѣ во вѣки, аминь.

Бгдѣи гдѣи, милость твоѧ на насъ, ѿкоже оуповахомъ на тѧ, блгословенъ еси гдѣи, нащѣи мѧ ѡправданіемъ твоимъ, блгословенъ еси вѣко, вразуми мѧ ѡправданіи твоимъ.

Гдѣи, мѧть твоѧ во вѣкѣ, дѣла рѣкѣ твоѣю не прѣзри: тебѣ подобаетъ хвала, тебѣ подобаетъ пѣніе, тебѣ слава подобаетъ, оцѣ, и снѣ, и стѣмъ, дхѣ, нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣмъ, аминь.

Сѣиенникъ: **И** спѣвали въ вечернюю мѧтевъ нашихъ: **И** прѣчаемъ. **И** по возгласѣи стѣхѣры стѣхѣрны, въ нихъже глѣмъ настоѣщихъ стѣхѣи самогласны. ѿце нѣсть вѣчній прѣзидникъ. **Стѣхъ ѿ:**

Въ тебѣ возведѣхъ очи мои, живѣщемъ на